

בש"פ 4647/19 - מדינת ישראל נגד איגור חרלנוב

בבית המשפט העליון

בש"פ 4647/19

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: איגור חרלנוב

בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ג בתמוז התשע"ט (16.7.2019)

בשם המבקשת: עו"ד נגה בן סידי

בשם המשיב: עו"ד לאוניד פרחובניק

החלטה

1. בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) בתשעים ימים, החל מיום 21.7.2019, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 47475-10-18 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 21.10.2018 הוגש נגד המשיב כתב אישום לבית המשפט המחוזי, המייחס לו ביצוע עבירת רצח לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ועבירת ניסיון לרצח לפי סעיף 305 לחוק העונשין. על-פי העולה מכתב האישום, ביום 22.9.2018 ישב המשיב לשתות משקאות חריפים עם המתלונן והמנוח ז"ל (להלן: המנוח), וכן עם שני אנשים נוספים. המשיב החל לקלל את המנוח ואת המתלונן ולאיים עליהם כי יהרוג אותם. לאחר שהמשיב עזב לדירתו, המנוח הגיע אל הדירה או בסמוך אליה, מצויד בשני מקלות המחוברים בשרשרת ברזל, ובין השניים התפתח עימות, כאשר המשיב היה מצויד בסכין מטבח גדולה ובפטיש. במהלך העימות היכה המנוח את המשיב בגבו, והמשיב דקר אותו בחזה באמצעות הסכין והיכה אותו בראש באמצעות הפטיש. לאחר שהמתלונן הגיע וניסה לקחת את הסכין מידיו של המשיב, המשיב דקר גם אותו בחזה ובמקומות נוספים בפלג גופו העליון ואף היכה אותו בראשו. המנוח הובהל לבית החולים ונפטר מפצעיו, והמתלונן נדרש לעבור מספר ניתוחים מורכבים. יצוין כי ביום 4.11.2018 הגישה המבקשת כתב אישום מתוקן, במסגרתו נוספו עדי תביעה והושמט סעיף חוק שנרשם בשגגה.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת לבית המשפט המחוזי בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה לעבירת הרצח המיוחסת לו, וטען, בעיקרו של דבר, כי במהלך האירועים המתוארים בכתב האישום הוא היה תחת השפעת אלכוהול ותרופות פסיכיאטריות, וכן כי הוא פעל מתוך הגנה עצמית, לאחר שהותקף על-ידי המנוח.

4. בהחלטתו מיום 12.12.2018 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, וזאת לאחר שקבע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית ברמה הנדרשת לצורך מעצרו עד תום ההליכים. כן עמד בית המשפט המחוזי על מסוכנותו הרבה של המשיב כפי שעולה מהאירועים המתוארים בכתב האישום ומעברו הפלילי.

5. בשלב זה הסתיימו שלושה דיונים מקדמיים בתיק, ונקבעו מועדים לדיוני הוכחות אשר צפויים להתחיל בחודש אוקטובר 2019. יצוין כי מועדי ההוכחות היו קבועים לחודשים מאי-יוני, אך נדחו לצורך ביצוע השלמת חקירה על-ידי המשטרה לנוכח מידע חדש שהגיע אליה.

טענות הצדדים

6. המבקשת טוענת כי המעשים המיוחסים למשיב מעידים על מסוכנותו הרבה, המתגברת נוכח עברו הפלילי הכולל שלוש הרשעות קודמות בגין נגזרו על המשיב שני מאסרים בפועל. עוד טוענת המבקשת כי לא מתקיימות בענייננו הנסיבות החריגות הנדרשות לצורך שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

7. בדיון שהתקיים לפני ביום 16.7.2019 התנגד המשיב לבקשה וטען, בעיקרו של דבר, כי טרם החלה שמיעת התיק וכי השלמת החקירה הובילה להתמשכות בלתי סבירה של ההליך, אשר תגרור צורך בהארכות מעצר נוספות. לפיכך, נטען כי יש להפנות את המשיב לתסקיר מטעם שירות המבחן כבר בשלב זה. עוד עמד המשיב על המצוקה שהוא שרוי בה בעקבות שהייתו הממושכת במעצר, וזאת בשל מצבו הרפואי והנפשי.

8. לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי את טענות באי-כוח הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, שוכנעתי כי דין הבקשה להתקבל.

כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות לבין הצורך בשמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי (ראו למשל: בש"פ 9507/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (20.12.2017); בש"פ 10055/17 מדינת ישראל נ' כולי, פסקה 10 (1.1.2018)). בתוך כך, יש לשקול, בין היתר, את פרק הזמן בו שוהה הנאשם במעצר, את קצב התקדמות ההליך והצפי להתמשכותו, וכן את חומרת העבירות המיוחסות לנאשם והמסוכנות הנשקפת ממנו לביטחון הציבור. ככל שההליך העיקרי מתארך, נעה המטוטלת אל עבר זכותו של הנאשם לחירות, וגוברת הנטייה לשחררו לחלופת מעצר. כמו כן, בשים לב למכלול השיקולים האמורים, על בית המשפט לשוב ולבחון בעת הדיון בבקשה להארכת המעצר את האפשרות להגשים את מטרות המעצר בדרכים שפגיעתן בחירותו של הנאשם פחותה (ראו למשל: בש"פ 6026/14 מדינת ישראל נ' רוג'ה, פסקה 6 (17.9.2014); בש"פ 1281/18 מדינת ישראל נ' כחלון, פסקה 13 (11.3.2018)).

9. יישום אמות המידה האמורות על ענייננו מוליך למסקנה, כאמור, כי יש לקבל את הבקשה. העבירות המיוחסות למשיב - עבירת רצח וניסיון לרצח - הן מהחמורות שבספר החוקים ומקימות נגדו חזקת מסוכנות סטטוטורית. עוד יש לציין כי פסיקתו של בית משפט זה קבעה כי רק במקרים נדירים ניתן יהיה לאיין את מסוכנותם של נאשמים בעבירת הרצח באמצעות חלופת מעצר (ראו למשל: בש"פ 3517/14 מדינת ישראל נ' ג'ורבאן, פסקה 13 (25.5.2014); בש"פ 2235/17 מדינת ישראל נ' סלימאן, פסקה 10 (7.5.2017)). לא שוכנעתי כי המקרה דנן בא בגדרם של המקרים הנדירים האמורים, וזאת לנוכח המעשים החמורים המיוחסים למשיב, אשר תקף את המנוח ואת המתלונן באכזריות ומואשם גם בניסיון לרצח המתלונן. לכך יש להוסיף גם את עברו הפלילי של המשיב, המגביר את המסוכנות הנשקפת ממנו ומחזק את החשש מפני שחרורו לחלופת מעצר.

10. כמו כן, לא מצאתי כי יש במשך הזמן שבו המשיב מצוי במעצר או בקצב התקדמות ההליכים בתיק כדי להצדיק את שחרורו בשלב זה. אמנם כן, יש להצר על דחיית מועדי דיוני ההוכחות ועל התמשכות ההליכים שנוצרה בעקבותיה, ואולם, כפי שנקבע במקרים אחרים, התארכות ההליכים המשפטיים אינה מהווה, כשלעצמה, סיבה מספקת לשחרורו של נאשם ממעצר, ועל בית המשפט לתת את הדעת לסיבת התמשכות ההליכים כמו גם לצפי להתקדמות בתיק (ראו למשל: בש"פ 1149/13 מדינת ישראל נ' קארוט, פסקה 6 (18.2.2013); בש"פ 3343/13 מדינת ישראל נ' אוחיון, פסקה 20 (3.6.2013)). בענייננו, מדובר בבקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב בגין אישומים חמורים ביותר המיוחסים לו, ודיוני ההוכחות נקבעו זה מכבר ויחלו בעוד חודשים ספורים.

11. מכל האמור לעיל עולה כי בשלב זה, באיזון שבין האינטרס בשמירה על ביטחון הציבור לבין זכותו של המשיב לחירות, לא ניתן לקבוע כי נקודת האיזון הוסטה באופן המצדיק את שחרורו של המשיב ממעצר מאחורי סורג וברית.

12. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 21.7.2019 בתשעים ימים, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 47475-10-18 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ד בתמוז התשע"ט (17.7.2019).

שׁוֹפֵט
